Súd:	Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka:	2Sfk/23/2024
Identifikačné číslo spisu:	8020200526
Dátum vydania rozhodnutia:	22. mája 2025
Meno a priezvisko:	prof. JUDr. Juraj Vačok
Funkcia:	predseda senátu, sudca spravodajca
ECLI:	ECLI:SK:NSSSR:2025:8020200526.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: BEKY, a.s., so sídlom: Podrybnícka 1, 069 01 Snina, IČO: 36 464 350, právne zastúpený: JUDr. Bohumil Novák, advokát, so sídlom Horná 27, 974 01 Banská Bystrica, zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod reg. č. 701, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach, č. k. PO-6S/59/2020-152, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa zamieta.
II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy
1. Daňový úrad Prešov (ďalej len „prvostupňový orgán“) vydal rozhodnutie č. 101280203/2019 z 28. mája 2019, ktorým zamietol návrh z 13. novembra 2018 na povolenie obnovy konania, právoplatne skončeného rozhodnutím správcu dane č. 21105941/2015 z 28. októbra 2015 (ďalej len „rozhodnutie o odmietnutí odpočtu DPH“). Uvedené rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím žalovaného č. 102412469/2019 z 22. októbra 2019 z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.
2. Prvostupňový orgán rozhodol opätovne rozhodnutím č. 102861198/2019 z 12. decembra 2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým taktiež zamietol návrh na povolenie obnovy konania.
3. Žalovaný rozhodnutím č. 101062975/2020 z 19. júna 2020 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Námietku nulitnosti prvostupňového rozhodnutia z dôvodu, že prvostupňový orgán nemal právnu subjektivitu, vyhodnotil ako nedôvodnú. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že v záhlaví rozhodnutia sa nachádzalo označenie - pobočka Humenné.
4. Označené dôkazy, ktoré podľa žalobcu preukazujú dôvodnosť obnovy konania, žalovaný nevyhodnotil ako dostatočné. Argumentoval, že:

a) písomná odpoveď na výzvu vydaná Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Humenné z 13. júna 2018 (ďalej len „odpoveď na výzvu z 13. júna 2018), z ktorej vyplynula informácia o vznesení

obvinenia osobe konajúcej za deklarovaného dodávateľa a najmä informácia, že pán B. konal za deklarovaného dodávateľa, a
b) návrh na podanie obžaloby na osobu konajúcu v mene deklarovaného dodávateľa Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Humenné č. ČVS: ORP-305/2-VYS-HE-2015 z 15. novembra 2016,

síce neexistovali v čase ukončenia daňovej kontroly, ale neobsahujú skutočnosti, ktoré by neboli správcovi dane známe. Preto tieto doklady žalovaný nepovažoval za dôkazy odôvodňujúce povolenie obnovy konania podľa § 75 ods. 1 písm. a) daňového poriadku v účinnom znení (ďalej len „daňový poriadok“).
5. Žalovaný poukázal tiež na ustanovenie § 75 ods. 4 daňového poriadku a dôvodil, že žalobca podal návrh na obnovu konania po uplynutí 6 mesačnej subjektívnej lehoty, keďže o existencii návrhu na podanie obžaloby preukázateľne vedel už od 24. novembra 2016, kedy nimi argumentoval na pojednávaní na Krajskom súde v Prešove a návrh podal až 14. novembra 2018.
6. Za dostatočné na povolenie obnovy konania nevyhodnotil žalovaný ani žalobcom predložený rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-277/14 Stehcemp z 22. októbra 2015, pričom konštatoval, že za nový dôkaz nemožno považovať výklad právnych predpisov, pričom ani pri uvedenom nebola dodržaná 6 mesačná subjektívna lehota. Ďalšie dôkazy priložené k odvolaniu žalovaný vyhodnotil ako podané nielen po uplynutí 6 mesačnej subjektívnej, ale aj 3 ročnej objektívnej lehote na podanie návrhu na obnovu konania, preto sa nimi viac nezaoberal.
II. Konanie pred správnym súdom
7. Žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného všeobecnú správnu žalobu, ktorú odôvodnil tým, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len „SSP“). Ďalej žalobca namietal, že je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) SSP) a skutkový stav, ktorý vzali orgány verejnej správy za základ rozhodnutí, je v rozpore s administratívnymi spismi a nemá v nich oporu (§ 191 ods. 1 písm. f) SSP). Rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím navrhol zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.
8. O správnej žalobe rozhodol Správny súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) tak, že ju rozsudkom č. k. PO-6S/59/2020-152 z 13. marca 2024 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“) zamietol podľa § 190 SSP ako nedôvodnú.
9. Správny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na svoje skoršie rozhodnutie sp. zn. PO-6S/64/2020 z 13. februára 2024 s tým, že ide o rozhodnutie v obdobnej veci a na právnych záveroch uvedených v tomto rozhodnutí v plnom rozsahu zotrval, prípadne ich čiastočne doplnil.
10. Námietku nulitnosti prvostupňového rozhodnutia vyhodnotil správny súd rovnako ako žalovaný za nedôvodnú. Uviedol, že nezáleží na tom, aká adresa je uvedená v hlavičke rozhodnutia (či adresa pobočky Humenné alebo daňového úradu Prešov), nakoľko tým neboli poškodené práva žalobcu. Navyše, z obsahu celého rozhodnutia je zrejmé, že bolo vydané prvostupňovým orgánom.
11. Čo sa týka posúdenia uplynutia 6 mesačnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, správny súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym posúdením prvostupňového orgánu a žalovaného, keď subjektívnu lehotu považoval za nedodržanú. Správny súd uviedol, že informáciou o tom, že bol podaný návrh na podanie obžaloby na pána B. za trestný čin neoprávneného podnikania, žalobca disponoval už od 15. novembra 2016, pričom túto informáciu predložil Krajskému súdu v Prešove už na pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2016. Je teda zrejmé, že k podaniu návrhu na obnovu konania zo 14. novembra 2018 došlo až po uplynutí subjektívnej lehoty.
12. K záverom správcu dane a žalovaného o tom, že informácie o trestnom stíhaní za neoprávnené podnikanie v mene deklarovaného dodávateľa nie sú ani skutočnosťou novo vzídenou po skončení pôvodného konania, ani skutočnosťou spôsobilou privodiť zmenu rozhodnutia o odmietnutí odpočtu DPH, správny súd uviedol, že takéto posúdenie je irelevantné. Podľa správneho súdu by bolo uvedené nutné posúdiť až v prípade, kedy by návrh na obnovu konania bol podaný včas, čo v prejednávanom prípade nenastalo.
13. K rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-277/14 Stehcemp z 22. októbra 2015 správny súd uviedol, že ani uvedené nie je možné považovať za nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré vyšli najavo a mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania v zmysle § 75 ods. 1 písm. a) daňového poriadku, a to z dôvodu, že právne posúdenie veci nemožno považovať za „skutočnosť“. Správny súd pritom odkázal na

rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 223/2015 z 15. apríla 2015. v ktorom ústavný súd Slovenskej republiky okrem iného akcentoval, že pokiaľ ide „o skutočnosti“ a „dôkazy“, je ústavne konformný taký výklad, ktorý uvažuje o skutočnostiach a dôkazoch v rovine skutkovej, a nie v rovine právneho posúdenia veci. Skutočnosťou alebo dôkazom môže byť preto iba právna skutočnosť, nie právne posúdenie.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu, stanovisko účastníkov

14. Žalobca podal proti rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP) a nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP).

15. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením žalobca tvrdil, že novou skutočnosťou, ktorá v zmysle § 75 ods. 1 písm. a) daňového poriadku odôvodňuje povolenie obnovy konania je odpoveď na výzvu z 13. júna 2018 spolu s návrhom na podanie obžaloby, z ktorých jednoznačne vyplýva, že osoba konajúca za deklarovaného dodávateľa neoprávnene podnikala práve tým, že vystupovala v jeho mene a že žalobcovi dodávala drevo, výrobky z dreva, piliny a k obchodom vyhotovila minimálne 65 faktúr.

16. Uvedené skutočnosti spĺňajú podmienky pre povolenie obnovy konania aj z toho dôvodu, že sa o nich žalobca dozvedel až 25. júna 2018, a to doručením protokolu z daňovej kontroly na daň z príjmu právnických osôb za rok 2014. Záver správneho súdu o tom, že tieto skutočnosti boli známe už počas daňovej kontroly sú nesprávne. Žalobca pritom poukázal najmä na skutočnosť, že k dátumu 15. novembra 2016 nebolo kompetentným súdom rozhodnuté, že O. B. konal za deklarovaného dodávateľa a na skutočnosť, že všetky dokumenty boli adresované daňovému úradu, nie žalobcovi. V trestnom konaní nebol informovaný, nakoľko z predsedu predstavenstva, ktorý podal trestné oznámenie, sa v trestnom konaní stal svedok a správca dane informácie o trestnom konaní pred žalobcom zatajoval. Zopakoval, že sa o predmetných dokumentoch dozvedel až 25. júna 2018, doručením vyššie uvedeného protokolu, preto správny súd lehotu na podanie návrhu na obnovu konania nesprávne právne posúdil.

17. K sťažnostnému dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP žalobca uviedol, že správny súd v odôvodnení výlučne prebral závery a posúdenie žalovaného, preto je rozsudok správneho súdu tiež nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Správny súd prebral napríklad aj právne posúdenie o prekročení objektívnej lehoty, čo viedlo aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Žalobca argumentoval, že na pojednávaní namietal rovnakú skutočnosť aj v nadväznosti na rozsudok správneho súdu sp. zn. PO-6S/60/2020 zo 14. novembra 2023 a zopakoval, že o rozhodujúcich skutočnostiach sa dozvedel 25. júna 2018, a to doručením protokolu z daňovej kontroly na daň z príjmu právnických osôb za rok 2014. Z rovnakého dôvodu žalobca namieta taktiež právne posúdenie prekročenia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania.

18. Žalobca v kasačnej sťažnosti priznal, že podanie obžaloby namietal už na pojednávaní pred Krajským súdom v Prešove dňa 24. novembra 2016, avšak Krajský súd v Prešove uvedenú námietku vyhodnotil tak, že preukazuje len skutočnosť, že tovar bol dodaný a nepreukazuje kým bol dodaný, čo bol dôvod na odmietnutie odpočtu DPH. Správca dane by z uvedeného dôvodu nepovažoval túto skutočnosť v tom čase za dostatočnú pre povolenie obnovy konania, iba by odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove s konštatovaním, že nepreukazuje dodanie tovaru uvedeným dodávateľom. To, že pán B. konal za deklarovaného dodávateľa však jednoznačne vyplynulo až z odpovede na výzvu z 13. júna 2018. Správny súd preto nesprávne právne posúdil dodržanie subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania.

19. Žalobca namietol nesprávne právne posúdenie taktiež v nadväznosti na námietku nulity prvostupňového rozhodnutia. Zopakoval, že rozhodnutie vydala pobočka daňového úradu bez právnej subjektivity. Uvedené vyplýva z § 63 ods. 3 písm. a) daňového poriadku, podľa ktorého má rozhodnutie obsahovať označenie orgánu, ktorý ho vydal. Na rozhodnutí je však jediným označeným „orgánom“ práve pobočka Humenné. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť rozsudok správneho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

20. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním z 10. júna 2024 tak, že je nesprávne tvrdenie žalobcu, že práve z odpovede na výzvu z 13. júna 2018 bolo zrejmé, že kompetentný orgán rozhodol, že O. B. konal za deklarovaného dodávateľa. Naopak, z predmetného dokumentu vyplývalo len to, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru nemôže poskytnúť daňovému úradu vyžadované doklady, pretože sú súčasťou vyšetrovacieho spisu.

21. Žalovaný naopak poukázal na podanie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom označené ako „Neoprávnené podnikanie, poskytnutie informácie oznamovateľovi - zaslanie“ z 15. novembra 2016, ktoré bolo adresované práve žalobcovi a z ktorého je zrejmé, že mu boli oznámené skutočnosti o trestnom konaní vedenom proti pánovi B. za trestný čin neoprávneného podnikania. Konkrétne sa z uvedeného podania žalobca dozvedel, že trestná vec bola predložená, a to aj spolu s návrhom na podanie obžaloby, na Okresnú prokuratúru v Humennom. Z odpovede na výzvu z 13. júna 2018, o ktorej sa žalobca dozvedel až 25. júna 2018 doručením protokolu z daňovej kontroly na daň z príjmu právnických osôb za rok 2014, sa tak nedozvedel nijaké nové skutočnosti. Návrh na obnovu konania bol preto aj podľa žalovaného podaný po lehote. Vo zvyšku žalovaný odkázal na rozsudok správneho súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil a kasačnú sťažnosť navrhol zamietnuť ako nedôvodnú.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP.

23. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

24. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou, včas. Súdny poplatok bol za kasačnú sťažnosť zaplatený.

25. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

26. Kasačný súd na úvodom právneho posúdenia dáva do pozornosti, že žalobca sa na základe rovnakých tvrdení a predložených dôkazov domáhal obnovy viacerých daňových konaní, pričom o kasačných sťažnostiach týkajúcich sa zdaňovacích období august 2013 a máj 2013 už bolo kasačným súdom rozhodnuté rozsudkami sp. zn. 4Sfk/21/2024 z 23. októbra 2024 a sp. zn. 2Sfk/6/2024 z 26. novembra 2024. V oboch prípadoch došlo k zamietnutiu kasačných sťažností. Kasačný súd je viazaný svojimi skoršími rozhodnutiami a v nich vyslovenými právnymi závermi, ktorých sa preto bude pridŕžať aj v tu prejednávanej veci.

27. V nadväznosti na kasačný dôvod nesprávneho právneho posúdenia skutočnosti, ktorá má byť dôvodom na povolenie obnovy konania a dodržania subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, je nutné konštatovať, že námietka žalobcu je dôvodná.

28. Žalobca počas celého konania tvrdil, že skutočnosťou, ktorá má odôvodňovať obnovu konania je zistenie, že pán O. B. vystupoval priamo za deklarovaného dodávateľa, čo vyplynulo až z odpovede na výzvu z 13. júna 2018, o ktorej sa žalobca dozvedel až 25. júna 2018. Uvedené nie je to isté, ako mať informáciou o tom, že bol podaný návrh na podanie obžaloby na pána B. za trestný čin neoprávneného podnikania.

29. Keďže správny súd uvedené zistenia nerozlíšil, dopustil sa tiež nesprávneho právneho posúdenia dodržania subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Kým informáciu o tom, že p. B. skutočne vystupoval za deklarovaného dodávateľa zistil žalobca až z odpovede na výzvu z 13. júna 2018, o ktorej sa žalobca dozvedel až 25. júna 2018, o podaní návrhu na obžalobu preukázateľne vedel už od 15. novembra 2016, pričom ju predložil Krajskému súdu v Prešove na pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2016.

30. Subjektívnu a objektívnu lehotu na podanie návrhu na obnovu konania bolo z vyššie uvedených dôvodov nutné počítať odo dňa 25. júna 2018 a vyhodnotiť ich ako zachované, a nie od novembra 2016 ako to urobili správne orgány a správny súd.

31. V tomto smere kasačný súd poukazuje na svoj skorší rozsudok sp. zn. 4Sfk/21/2024 z 23. októbra 2024 a jeho body 70 až 74, z ktorého vyplývajú totožné právne závery:

70. I keď to pre rozhodnutie kasačného súdu vo veci nebolo relevantné, najvyšší správny súd prisvedčil tvrdeniu sťažovateľa, že informáciu o tom, že p. O. B. mal neoprávnene podnikať tým, že „vystupoval ako osoba konajúca v mene spoločnosti AGRODREVO s.r.o.“, sa tento nedozvedel z listu OR PZ v Humennom zo dňa 15.11.2016, ale až z listu tohto orgánu zo dňa 13.06.2018 (pozn. konajúceho súdu: odpovede na výzvu z 13. júna 2018). V skoršom liste zo dňa 15.11.2016 OR PZ v

Humennom sťažovateľa len informovalo, že bol podaný návrh na podanie obžaloby, resp. že v prípravnom konaní bolo „preukázané, že zdaniteľným plneniam medzi spoločnosťou BEKY, a.s. a spoločnosťou AGRODREVO, s.r.o. skutočne došlo, čím tak obvineným boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý mu bolo vznesené obvinenie [...]“. Kasačný súd nemal za preukázané, že by sťažovateľovi spolu s listom OR PZ v Humennom zo dňa 15.11.2016 bol doručený aj samotný návrh na podanie obžaloby.
71. Vychádzajúc z uvedeného sa potom kasačný súd nestotožnil s parciálnym záverom správneho súdu ... že sťažovateľovi subjektívna lehota (6 mesiacov na podanie návrhu na obnovu konania) už uplynula. ...
72. Ak totiž sťažovateľ namietal, že novou skutočnosťou má byť zistenie orgánu Policajného zboru o tom, že pán B. v rozpore so zákonom „vystupoval ako osoba konajúca v mene spoločnosti AGRODREVO s.r.o.“, toto nie je to isté ako mať vedomosť o tom, že bol podaný návrh na vznesenie obžaloby (o čom už sťažovateľ dňa 24.11.2016 nepochybne vedel, keď túto informáciu použil v inom súdnom konaní).
73. Inými slovami povedané, to, že sťažovateľ už dňa 24.11.2016 vedel, že bol podaný návrh na podanie obžaloby neznamená, že mu boli známe napr. skutkové okolnosti, na ktorých bol tento návrh koncipovaný, resp. že mal vedomosť o tom, že relevantnou skutkovou okolnosťou bolo to, že p. B. konal v mene spoločnosti AGRODREVO s.r.o., čo použil v návrhu na obnovu konania ako rozhodujúcu novú skutočnosť.
74. Z vyššie uvedených dôvodov je preto nesprávny záver správneho súdu, že sťažovateľovi uplynula subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania, keďže mať informáciu o tom, že bol podaný návrh na obžalobu a mať vedomosť o skutkových zisteniach orgánov činných v trestnom konaní týkajúcich sa skutku, za ktorý bol návrh podaný, nie je možné stotožňovať. ...

32. Napriek uvedenému dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a tvrdenia v nej uvedené nie sú spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie rozsudku správneho súdu či rozhodnutí správnych orgánov.
33. Primárnym dôvodom nedôvodnosti kasačnej sťažnosti je skutočnosť, že odpoveď na výzvu z 13. júna 2018 ani skutočnosti v nej uvedené, na základe ktorých sa žalobca domáha obnovy konania, nie sú novými skutočnosťami alebo dôkazmi, ktoré vyšli najavo a ktoré môžu mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania podľa § 75 ods. 1 písm. a) daňového poriadku.
34. Prvostupňové rozhodnutie totiž nadobudlo právoplatnosť 18. novembra 2015. Žalobca sa však domáha obnovy na základe skutočností a dôkazov až z 13. júna 2018 alternatívne 25. júna 2018. Je teda zrejmé, že ide o skutočnosti, ktoré vznikli po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa skončilo konanie, ktorého obnovy sa žalobca domáha. Skutočnosti a dôkazy, ktoré vznikli až po právoplatne ukončenom konaní, nie sú spôsobilé privodiť obnovu konania.
35. Uvedený právny záver vychádza z judikátu R 3/2019 (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. novembra 2017, sp. zn. 3Sžfk/4/2016), v zmysle ktorého: Novými skutočnosťami alebo dôkazmi sa rozumejú také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré účastník v pôvodnom konaní nemohol uplatniť vôbec, pretože ich v tom čase nepoznal, alebo ich bez vlastnej viny nemohol uplatniť, avšak je podstatné, že novými skutočnosťami sú len také skutočnosti, ktoré nastali do vydania pôvodného rozhodnutia správneho orgánu, pretože len na tieto okolnosti by mohol správny orgán prihliadať.
36. Citovaná rozhodovacia prax nebola zmenená ani kasačným súdom, keď tento v rozsudku sp. zn. 5Sfk/124/2022 z 27. februára 2024 ustálil, že: zásadným pre určenie, či nová skutočnosť alebo dôkaz predstavuje dôvod na obnovu konania v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 písm. a) daňového poriadku je časové hľadisko, konkrétne, okamih do vydania pôvodného rozhodnutia správneho orgánu.
37. K totožnému právnemu záveru, že odpoveď na výzvu z 13. júna 2018 a skutočnosti v nej uvedené, nespĺňajú podmienky stanovené v § 75 ods. 1 písm. a) daňového poriadku, a preto nemôžu byť dôvodom na povolenie obnovy konania, dospel kasačný súd aj v už citovanom rozsudku sp. zn. 4Sfk/21/2024 z 23. októbra 2024 ako aj v sp. zn. 2Sfk/6/2024 z 26. novembra 2024. V týchto rozhodnutiach kasačný súd konštatoval:
69. Z uvedeného potom vyplýva, že ak novým dôkazom vo veci mal byť list orgánu Policajného zboru označený ako „Vec: Obv. O. B. - odpoveď na výzvu“ zo dňa 13.6.2018 (pozn. konajúceho súdu:

odpoveď na výzvu z 13. júna 2018) (čo sťažovateľ tvrdí), o ktorom sa mal sťažovateľ dozvedieť až v rámci jeho daňovej kontroly na dani z príjmu za rok 2014 (ako to sám uvádza), tento dôkaz - ak by aj išlo naozaj o skutočnosť, resp. dôkaz relevantný pre účely § 74 ods. 1 písm. a) daňového poriadku - vznikol až po právoplatnom skončení pôvodného daňového konania a ako taký by potom ani nemohol byť relevantný pre obnovu konania. (sp. zn. 4Sfk/21/2024 z 23. októbra 2024)

11. Žalobcom uvádzané dôvody obnovy konania nespĺňajú predpoklady ustanovené v § 75 ods. 1 písm. a) daňového poriadku, keďže sa nejedná o skutočnosti, ktoré by mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia správcu dane v pôvodnom konaní. (sp. zn. 2Sfk/6/2024 z 26. novembra 2024)

38. Čo sa týka námietky nulity rozhodnutí prvostupňového orgánu z dôvodu, že rozhodnutie vydala pobočka správneho orgánu bez právnej subjektivity, táto námietka je nedôvodná. Z prvostupňového rozhodnutia, konkrétne záhlavia, výroku, pečiatky ako aj osoby, ktorá rozhodnutie podpísala, je jednoznačné, že bolo vydané Daňovým úradom Prešov. Označenie pobočky bez právnej subjektivity v hlavičke rozhodnutia nemôže spôsobiť jeho nezákonnosť, pokiaľ je zo všetkých ďalších skutočností zrejmé, že bolo vydané správnym orgánom (daňovým úradom), ktorý právnou subjektivitou disponuje. Obdobne sa vyjadril kasačný súd v rozsudku sp. zn. 4Sfk/21/2024 z 23. októbra 2024 v bodoch 85. až 96.
39. Kasačný súd ako nedôvodnú vyhodnotil tiež námietku nepreskúmateľnosti rozsudku správneho súdu pre nedostatok dôvodov. Nepreskúmateľnosť rozsudku správneho súdu, a teda porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP z dôvodu absencie či nedostatočného odôvodnenia možno konštatovať výlučne tam, kde písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Takúto vadu rozsudku správneho súdu kasačný súd nevzhliadol, keďže správny súd sa so všetkými podstatnými námietkami žalobcu vysporiadal a svoje úvahy, na základe ktorých dospel k ním prezentovaným právnym záverom v odôvodnení rozsudku správneho súdu riadne uviedol.
40. V tomto smere kasačný súd poukazuje aj na skutočnosť, že správny súd, napriek tomu, že v obdobnej veci už rozhodoval, neuspokojil sa len odkazom na svoje predošlé rozhodnutie, ale odôvodnenie v nadväznosti na jednotlivé žalobcove námietky rozšíril o svoje vlastné posúdenie. Príkladmo kasačný súd poukazuje na bod 27. a vyhodnotenie žalobnej námietky o nulite rozhodnutia prvostupňového orgánu v dôsledku absencie právnej subjektivity. Odôvodnenie rozsudku správneho súdu súčasne spĺňa zákonom predpísané náležitosti (§ 139 ods. 2 SSP) a je z neho zrejmé, na akých dôvodoch založil svoje rozhodnutie, ako vec právne posúdil a akými úvahami bol vedený. Námietka žalobcu bola preto vyhodnotená ako nedôvodná.
41. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel kasačný súd k právnemu záveru, že napriek nesprávne právne posúdeným lehotám na podanie návrhu na obnovu konania nebola kasačná sťažnosť spôsobilá docieliť zmenu či zrušenie rozsudku správneho súdu, rozhodnutia prvostupňového orgánu alebo rozhodnutia žalovaného. Keďže skutočnosti a dôkazy, na základe ktorých sa žalobca domáhal obnovy konania, nespĺňajú podmienky podľa § 75 ods. 1 písm. a) daňového poriadku, nebolo možné obnovu konania povoliť. Kasačný súd preto vyhodnotil rozhodnutia, v zmysle ktorých nebolo vyhovené žalobcovmu návrhu ako zákonné a vecne správne, kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.
V. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov
42. Podľa § 461 SSP: Kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná. Kasačný súd keďže nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodol podľa citovaného ustanovenia.
43. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP: Žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne. Kasačný súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhliadol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané.

44. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyseľne.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.